

In kjer se je pod kačo šibnila travica;
V tišini taki želja me goreča davi,
Glas uslišati iz Litve. — Pojd'mo, ni ga klica.

Burjan je trava, ki po gosto na južno-ruskih stepih rase. Kurgani
² Pesnik so mali hribi, ki jih je velika množina v južni Rusiji. Pevec,³ z Litve doma
potuje (1825) po ruskih stepih: serce bi se mu vpokojilo, če bi le glas uslišal
³ Želi iz mile domovine. Odisej si vošči³ le dim viditi, ki iz jegove dežele k višku
puhti. Odyss. I. 57.*

Najnovejša ogersko-slovenska pesem. O literarnem gibanju ogerskih Slovencev ne slišimo nikoli nič, zato nas tem bolj zauima vsaka malenkost, ki prihaja od naših bratov v drugi državni polovici. Kakor je znano, je bil izvoljen ogerski minister Vlašič zopet poslancem ogerskih Slovencev. Ta gospod je izvestno prvi Slovenec (rojen v Zali), ki je postal minister, ako odstejemo »magistrac« Gregorja, Krpanovega neprijatelja o katerem pa itak še ni dognano, ali je bil tudi rodu sloveuskega. Za volilno agitacijo je dal Vlašič natisnit slovenske lepake z oklicem v vezani besedi in s tem-le naslovom: »Bog poživi Wlassicsa«.

Srečna slovenska muza! Celo ogerski ministri se te domislico o volitvah. Da pa naši čitatelji dobodo pojem in ukus o Vlašičevi muzi in nje pohlinski ritmiki in tehnički, naprosili smo stavca, da nam je ponatisnil za »listek« s pristnega Vlašičevega lepaka t., 2. in 9. kitico. Evo jih!

I.

Čujte ljudi z-birači,
Notu čemo spevati,
Wlassicsu!
Sretna bila mu majka,
Koja ga je rodila,
Rodila.
Sretan danak, kad se zabere,
Neprijatelje nam potere,
Bog poživi Wlassicsa,
Zateri nam Mayera,
Mayera!

2.

Wlassics Gyula naš je sin,
V Egerszegu rodjeni,
Rodjeni;
Poslov naših včinitelj
V teškoči pomožitelj
Navieke!
Tko se k Nyemu vu teče
Pomoč pri Nyem zanajde,
Bog poživi Wlassicsa
Zateri nam Mayera,
Mayera!

9.

Bog poživi kotara
I našega Wlassicsa
Na dalje!
Koj nas navek obrani
Vteškoči za nas gledi
Navéke.
Jednoglasno skriknite,
Za blegata zberite,
Prijatelja Naroda
Domorodca Našega
Wlassicsa!!!

Obči zbor »Muzejskega društva« dne 20. meseca svečana t. l. Pred zborovanjem je predaval arhivar Koblar o najžalostnejših časih naše zgodovine, t. j. o dobi